

HÚSVÉT ÜNNEPE – HÚSVÉT TANULSÁGAI

2018. április 1. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet élőben elhangzott tanításának szövege belső használatra

Dicsőség Istennek! Ma, húsvét ünnepén sok szép verset hallhattunk a gyermekeinktől! De ami a legaranyosabb ezekben a gyerekekben, a lelkesedésük, hogy igyekeznek, és ezt az Úrért teszik. Ez az Úrnak nagyon kedves illat. Nagyon helyesek, most még jobban a szívünkbe zártuk őket. Imádkozzunk értük, mert ez a következő generáció, akik közül a mi prédikátoraink is kikerülnek! Láttuk, hogy vannak köztük olyan kiállású gyerekek, akik szinte már most tudnának prédikálni az Úr Jézus Krisztusról! Bátorsággal és odaadással teszik. Szólítjuk közülük azokat, akiknek elhívásuk van, hogy az Úrnak gondja legyen arra, hogy felnövekedjenek, és az Igét bátorsággal tudják szólani, a Jézus nevében! Mert fel kell növekedni ebben. Aki kicsi kortól ebben a kegyelemben részesül, hogy a tiszta Evangéliumban növekszik, azok között nagy valószínűséggel talál magának az Úr majd aratómunkásokat a jövőben, amikor kicsit nagyobbra cseperednek. De már most nagyon ügyesek voltak. Megköszönjük ezt Istennek, hálát adunk az Úr Jézusnak! Áldás legyen az Úrban az ő életük! Sokaknak vigyék ki az Evangéliumot! Megáldjuk őket, megdorgáljuk az ördög terveit az életük felett, hogy be tudjanak teljesedni, és még nagyobb bátorságot szólunk az életükre, hogy nagyobb bátorsággal tudják szólani az Igét, mint eddig! A Jézus Krisztus szent nevében! Mit szóltok hozzá, hogy a húsvét üzenete versikékbe öntve mennyire feltöltötte a szívünket? Örömben vagyunk, és jó volt ezt látni és hallani! Köszönjük ezt Váradiné Ibolyának, és a gyerekseregnek, és hisszük, hogy majd az óvodában és iskolában továbbadva az Evangélium sokasodik általuk.

Hallelujákat zengünk a magasságban a drága Jézusnak! Ünneplések vannak, köszönjük ezt! Az Úr öröme van jelen, az Úrnak a szétterjedt kegyelme, a drága Szent Szellem gyógyító ajándékai vannak jelen! Amennyire ezt a szívedben tudod ünnepelni, olyan mértékben fogod érzékelni. Ha megnyitod a szívedet, sokkal nagyobb áldásokkal fogsz ma ebből a közösségből távozni, mintha összezártan tartod a szívedet, és meg nem bocsátás, félelmek, vagy más terhek vannak benned. Kérlek, hogy engedj el mindent, és add oda Jézusnak! Ő az, aki tud segíteni egyedül, senki más. Ő van nekünk, és Ő elegendő. Ő több mint elegendő, Ő a mindennek felett való. Ő az Alfa és Omega, a kezdet és a vég. Bízzál meg benne! Ő tud egyedül segíteni a bajokban és gondokban. Megteszi, ha hozzá fordulsz. Soha nem hagyott még el senkit, és nem is fog. Ez az Ő mindenható volta, az Úr Jézus Krisztus hatalmas neve, aki megcselekedte érted a keresztfán.

Öleljétek meg egymást szeretettel! A szeretet, amely árad, és amelynek áradnia kell, az egy olyan dolog, amely éltet minket. Az Ő szeretete éltet minket!

Soha ne vond meg senkitől, még akkor sem, ha úgy érzed, hogy nem érdemli meg! Annál inkább szeresd őt! Vétett ellened, annál inkább szeresd őt! Mert ha a szeretet megérinti, akkor fog megváltozni. Ez a kulcsa Isten királyságának, ez a szeretet. Ahogy ezt kiárasztod magadból, úgy változnak meg a körülötted valók. Nem úgy, hogy elzárod magad, és visszavonulsz, visszahúzódsz, és forgatod a fejedben, hogy mit tett ellened. Ha ezt számolgotod, akkor csak lejjebb és lejjebb leszel.

Nagyon hálás vagyok, hogy eljöttetek, hogy a figyelmeteket az Úrra szánjátok most, hogy ilyen nagy számban jöttetek el húsvét ünnepén, mert családi körben is eltölthettétek volna ezt az ünnepi időt. De azt majd délutánra hagyjátok gondolom, vagy holnapra. Most együtt az Úrban ünnepelünk! Nagy királyt ünnepelünk, Jézus Krisztust! Örökkön örökké, ámen! Egy bátor tappsal köszöntsük Őt! A tapsnak megvan a helye, amikor az örömünket fejezzük ki. Amikor örömében sípokkal, dobokkal, táncolók sokaságával jön elő a nép. Dobpergéssel, tappsal, és az Úr örvendezik, amikor kifejezzük az örömünket a szívünkben. Köszönöm Varga Istvánnak és az énekeseknek, hogy a mai napon együtt dicsérrhettük az Urat, és még fogjuk is!

Nagyon jó sikerültek a Bret Sipek alkalmak! Akik itt voltak pénteken vagy szombaton, nagy biztatást kaphattak! Ha úgy éreztük, hogy nem voltunk hatékonyak eddig Isten országában, hogy lelkeket nyerjünk az Úrnak, akkor ezek a rövid kis üzenetek nagyon felemelőek voltak. Aki nem tudta itt élőben meghallgatni, keddtől megnézheti majd a YouTube-on, és nagyon jó lesz, hogy utána lehet járni majd ezeknek, hogy mi is hangzott el. Lehet, hogy aki itt volt, az is szívesen meghallgatja. Valami olyat fog kihallani belőle, amit esetleg első alkalommal nem hallott meg. Rengeteg jó bizonyosságot sorolt föl. Akkor tud az ember ennyi bizonyossággal előjönni, ha tényleg az egész élete arról szól, hogyan lehet a lelkeket az Úrhoz vezetni. Mondta, hogy vannak helyzetek, amikor a skálán mínusz tízesről indul el valaki az Istennel való együtt járásra, és hosszú évek kellenek arra, hogy egyre közelebb és közelebb kerüljön a szíve, míg végül befogadja az Urat, és megvan a győzelem. Ezért nekünk ez egy lelkesedést ad, hogy ne adjuk fel, ha visszautasításokat kapunk, ha úgy érezzük, hogy falakba ütközünk. Újra és újra az Úr előveszi ezeket a kemény talajokat. Nem biztos, hogy mindig általunk munkálja, de megmunkálja mindaddig, amíg bejut a célba az illető, és valóban befogadja az Úr Jézus Krisztust a szívébe.

Nagyon készülünk a Daniel Kolenda alkalomra! Ennek előkészülete volt ez, hogy addig is végezhesük a Tűzkonferencia előmunkálatait. A következő ilyen nagyobb lépés a jövő héten, szombaton történik, amikor közös imakört tartunk itt, a Török Flóris 76-ban azokkal, akik imádkoznak rendszeresen a Tűzkonferenciáért. Ez az imanap attól lesz különleges, hogy nemcsak a mi testvéreink jönnek, hanem azok is, akik becsatlakoztak ebbe a hatalmas szervezési munkába. Különböző keresztény csoportok az imavezetőikkel jönnek el, és együtt imádkozhatunk a sikerért, hogy igazi tűz szálljon alá, hogy elveszettek sokasága jöjjön, hogy megtérjenek, hogy a tűz a szívekben egy világosságot, egy ébredést hozzon egész Budapestnek, Magyarországnak, és egész Európa üdvösségéért kiterjesztjük! Európa szent vérrel megmosott lesz, ezt szoktuk mondani. Megvalljuk ezt, ahogy Reinhard Bonnke-től tanultuk, aki azt imádkozta ötven éven keresztül, hogy egész Afrika szent vérrel megmosott lesz. Nézzétek meg, hogy Afrikában micsoda munkát végzett be Isten általa!

Tegyétek meg, és csatlakozzatok ehhez az imakörhöz! Nagyon köszönöm, hogy ilyen aktívan részt vesztek ebben, és majd a szórólapozásban is, mert az utolsó három hétben rengeteg szórólapot ki akarunk osztani. Evangelizálni akarunk egyenként az embereknek. Hisszük, hogy ez egy óriási ébredést fog hozni az országnak! Hogy Isten akarata az, hogy elhozta ezt a nemzetközi szolgálatot az országba, és nem feledkezett el arról, hogy a mi imáink a trón előtt vannak, és elkértük az elveszettek sokaságát. Ez egy imaválasz, úgy tekintünk erre, mint egy imaválaszra. Tehát a jövő szombaton folytatódik ez a munka.

Április 15-én, vasárnap fél kettőkor a Török Flóris 70-ben indul a Just for Fun! – azaz egy vidámság délután, ami azt jelenti, hogy a mulatság kedvéért gyertek el. Az öröm kedvéért jó együtt lenni. Nincs korosztályhoz kötve, és fiatalok, idősebbek jöhetnek, új testvéreket hozhattok, ismerősöket hozhattok, akik gyülekezetbe nem jönnek be, de minőségi időt szívesen eltöltenek egy vasárnap délután. Hogy milyen programok lesznek? Beszélgetünk, zenét hallgatunk, társasjátékozunk. Együtt mindenféle jót csinálunk. Kitalálunk majd sok vidám dolgot minden korosztálynak, csak hogy együtt lehessünk, és jól érezzük magunkat, és sokat nevéssünk az Úrban, mert a nevetés nagyon is fontos dolog, és össze kell szoknunk, össze kell forrnunk, felszabadultnak kell lennünk a Krisztusban! Ezek a délutánok rendszeressé válnak, ha az első alkalom jól sikerül. Hiszem, hogy nagyon jól fog sikerülni! Közösségeket formálnak, családokat formálnak, egybefognak, a gyülekezetet pedig egy meghitt felszabadult örömteli közösséggé varázsolják. Nemcsak hogy hidegen fogunk ülni egymás mellett a székeken, hanem lesz miről beszélgetni, meg visszagondolni, hogy milyen jó volt múlt héten, amikor ez és ez történt. Tehát mókázni fogunk, és a hittől és vallástól függetlenül fogjuk ezt tenni. Ott prédikálásról szó sem lesz. Ha valaki elkezd érdeklődni, hogy miféle csapat ez, akkor meghívhatjuk őket a gyülekezetbe a következő héten. Prédikálásról szó sem esik majd, csak kulturált környezetben egyszerűen jól érezzük magunkat. Erre szórólapot fogunk kiosztani kifelé menet, mert nagyjából azért egy számot szeretnénk tudni, hogy kik azok, akik tervezik, hogy jönnek, és hány vendéget hoznak. Mert ahhoz, hogy készítsünk egy kis vendéglátást, ahhoz nagyjából tudni kell a létszámot. Akik ezt szervezik, azok nagyon izgatottak, és hisszük, hogy egy jó előszele lesz ez annak, hogy a gyülekezetben azok, akik eddig nem jártak be, majd szívesebben bekukucskálnak. Megnézik, hogy kik is ezek, akik ilyen jól tudnak együtt szórakozni, és együtt lenni az Úrban. Sok ember magányos. Ezt a magányt kívánjuk így kissé oldani, hogy egy közös, szabad délután eltöltünk együtt.

Pásztorkonferencia és közgyűlés egybekötve, május 1. napjára esik. Fél 10-től lesz a beléptetés a közgyűlés tagoknak. Őket előre kell ültetnünk. A pásztorok pedig, akik jönnek a pásztorkonferenciára, de nincsenek beléptetve a közgyűlés tagjai közé, azok is részt vehetnek, csak hátra kell majd ülniük. Ezt tervezzük, és ez egy nagyon fontos, jeles nap. Kérlek, hogy írájatok be a naptáratokba, de körlevélben is kiküldjük majd. Tehát május elsején közgyűlés és pásztorkonferencia!

Heidi Baker szolgál majd a Szent Szellem kenetében május 23-án, szerdán, az alkalom 17 órakor kezdődik. Ez ugyan hétköznapi, de ha tudtok egy módot rá, akkor menjetek el, mert az a kiadás, ami ott megtapasztalható lesz a Szent Szellem tüzeiben, az nem mindennapi jelenlét! Sajnos annyira elfoglalt, hogy nem tudott hétvégét vállalni, csak egy szerdai napot.

A Budaörsi Sportcsarnokban lesz, a részvétel regisztrációhoz kötött. Regisztrálni kell majd. Ennyit talán azokról a dolgokról, amit el kellett mondanom.

Mint látjátok, úrvacsorát is készülünk venni. Ehhez viszont meg kellene néznünk egy kicsit az alapjait a húsvét ünnepének. Isten hogyan is kezdeményezte? Mi volt ennek a gyökere a Biblia szerint?

Az Ószövetség lapjaira kell tekintenünk nagyon röviden ahhoz, hogy megértsük, miért volt szükséges Jézus Krisztus kereszthalála, és az Ő szent vérének kiontása a bűneink eltörléséhez. Izrael népe felsírt Istenhez az egyiptomi fogságban. Isten meghallotta az ő kiáltásukat, és elhatározta, hogy kiszabadítja az Ő népét abból a szörnyű rabszolgaságból, ahol nyomorgatva, elnyomva éltek. Isten elküldte Mózes, az Ő felkentjét a fáraóhoz, hogy engedje el az Ő népét. Engedje szabadon az Ő népét. A fáraó minden egyes esetben megkeményítette a szívét, és nem engedte el Izrael népét. Ekkor csapások következtek. Újra és újra ment Mózes, és felszólította a fáraót. Valahányszor olvasom ezt a történetet, mindig elfog az érzés, amikor Mózes azzal az isteni félelemmel és rettentéssel be mert menni a fáraóhoz. A fáraónak egy mozdulatába került volna Mózeset eltörölni a színről, az életét kioltani, de nem tudta megtenni. Egyetlenegyszer sem tudta megakadályozni, hogy Mózes elmondja az üzenetét, és amit ő szólt, az meg is lett. Újra és újra a fáraó elé járult, és elmondta Isten üzenetét. A fáraó nem tudott tenni ellene semmit sem. Semmit! Nem tudta Mózeset megölni, nem tudta elnémítani sem.

Az utolsó csapás közeledik, ez a legsúlyosabb az összes között, az elsőszülöttek halála, és ekkor Isten szól az Ő népéhez. Rendel egy bárányt, házanként. Azt mondja az Úr nekik, hogy ezt a bárányt öljétek le, a húsát roston sütve egyétek, fogyasszátok el! A bárány vérért fogjátok fel, vegyetek ebből a vérből, és jelöljétek meg a házakon az ajtófélfákat, és a keresztfát. Mert ahol ezt teszitek, oda a pusztító nem tud bemenni. Ez a vér a szent vér oltalmának előképe, ami megjelenik már Mózes 2. könyvében. Két verset szeretnék itt felolvasni nagyon röviden a pászka ünnep elrendeléséről. Isten meghagyja, hogy ezt az ünnepet évről évre ünnepelniük kell a rendtartás szerint. Ez után fogunk majd egy hatalmas ugrással az utolsó vacsorához lépni, amikor Jézust látjuk, hogy ünnepli a tanítványokkal a pászka ünnepét.

2MÓZES 12,7. 13–14.

7. És vegyenek a vérből, és azokban a házakban, ahol azt megeszik, hintsenek a két ajtóféltre és a szemöldökfára.

A vér, amit így felkennek az ajtófélfára, jelül lesz.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

Isten a vérré tekint, az áldozati vérré. Nem azt vizsgálja, hogy kik vannak a házon belül, mit tettek, milyen gonoszságokat cselekedtek, és milyen büntetés járna azért az ő életükben. Nem tekint a házon belül lévőkre, hanem a szent vérré tekint. Ez egy nagyon nagy tanulság! Nagyon nagy tanulsága van ennek a sornak. Isten a szent vérré hivatkozik, az áldozati vérré. Meglátom a vért, és elmegyek mellettetek, és nem lesz rajtatok a csapás a veszedelemre, ami a fáraót és az Egyiptom népét sújtotta, az elsőszülötteknek a halála. Ez szörnyű csapás volt!

Minden házban meghalt az elsőszülött fiú. Sírás és gyász volt. Egy szörnyűséges csapás! De Izrael népe megjelölte az áldozati vérrel a bejárati ajtót, oda a pusztító nem tudott bemenni. Ez mond nekünk valamit húsvét üzenetéről. Házanként kellett venni ezt a bárányt. A következő versben Isten meg is hagyja:

14. És legyen ez a nap néktek emlékezetül, és ünnepnek szenteljétek azt az Úrnak nemzetségről nemzetségre; örök rendtartás szerint ünnepeljétek azt.

Erre a napra emlékezni fogtok, mondja Isten. Ez olyan nap, amire mindannyian emlékezni fogtok! Meghagyta nekik Isten, hogy ez az ünnep minden évben emlékezet ünnepe legyen. Minden évben fogyasszatok el a bárányt! Öljétek le a bárányt, és jelentsétek ki ennek a vérnek az oltalmát az életetek felett! Az Ószövetségben a bűnért való áldozati vér nagyon gyakran megjelenik. Egy másik hely, ahova most nem megyünk el, csak említést teszünk róla, az a 3Mózes 24. fejezetben van, ahol a pap megtisztítja a leprást. A leprás az a bűnös, jelképesen. A bűn, és a bűnös. A papnak az volt a feladata, hogy hétszer kellett meghintenie izsóppal a leprást az áldozati vérrel ahhoz, hogy megtisztuljon. Isten mindig adott jelképet a vérről, hogy a vér áldást hoz az életünkben. A szent vért, az Úr Jézus Krisztus vérének jelképezte. Előképe volt. Hétszer kellett meghinteni, hogy megtisztuljon. Fogjuk látni az Újszövetségben, hogy Jézus vére is hét különböző helyen, hét alkalommal ontatott ki. Ez is pont előképe annak, amit Isten a szent Fiúban elvégzett. Nagyon figyelmesen olvasva az ószövetségi történeteket, mindig találunk egyezőségeket, hogy Isten az Ő Fiában ezt már elrendelte ezer évekkel előtte, hogy a szent vér megszabadít minket. Ez a szent vér váltság lesz értünk, ami a keresztfán kifolyik majd.

Most egy óriási ugrással menjünk el arra a lapra a Bibliánkban, amikor Jézus a húsvétot ünnepli a tanítványaival. Hiszen olvastuk, hogy Isten meghagyta, hogy évről évre üljék meg a pászka ünnepét. Amikor a Máté evangéliumhoz jutunk, látjuk, hogy Jézus készül erre az ünnepre. Kérdezi a tanítványaitól, hogy hol fogjuk elkészíteni a húsvéti bárányt? Hol fogjuk azt elfogyasztani? Jézus a tanítványaival évről évre ünnepelte a húsvéti bárányt, a pászka ünnepet, és fogyasztotta el a bárányt. Úgy, ahogy azt Isten meghagyta. Ez megragadja a szívünket. Jézus leül a tanítványokkal a kovásztalan kenyerek ünnepén. Ezt az ünnepet ünnepli. Amikor megette a vacsorát, amikor elfogyasztotta a bárányt a rendelések szerint, akkor egy nagyon furcsa, szokatlan cselekedetet tesz. Azt írja az Ige:

MÁTÉ 26,26–28.

26. Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

Megették a pászka bárányt, majd vette Jézus a kenyeret, és hálákat adott. Tudta, hogy Ő lesz az igazi áldozati Bárány, akit Isten rendelt. Ő lesz, akinek a vére eltörli a világ bűneit. Isten hoz egy Bárányt. Íme, Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Jézus tudta, hogy Ő az a Bárány. Nagyon fontos, hogy Jézus ebben a döntő pillanatban hálákat tudott adni. Kijelentette, hogy az Ő teste meg fog történni. Mindazok, akik fogyasztják, azok számára végeztetik el ez az áldozat.

**27. És vevén a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván:
Igyatok ebből mindnyájan;**

Isten hangsúlyozza az Igében, hogy hálákat adva. Ez a hálaadás, bármilyen nehéz helyzet előtt állsz, bármilyen reménytelen helyzet előtt állsz, az egyik tanulsága lesz a húsvéti rövid tanításnak. Soha ne felejts el hálákat adni, hogy az Úr ott van azokban a nehéz pillanatokban! Az Úr ott van akkor, amikor te látod, hogy milyen megpróbáltatás előtt állsz, és tudod, hogy nem vagy abban egyedül. Hálákat tudott adni az Atyának, hogy az Atya szeme rajta van, hogy az Atya ezen a nehéz, fájdalmas kereszthalálon átsegíti, kimentí és kihozza a feltámadás erejével. Jézus tudta ezt végig, hogy az Atya Őt nem hagyja el egy szempillantásra sem. Akkor sem, amikor elfordult tőle, mert magára kellett vennie a bűneinket. Jézus ezt hálaadással tudta megtenni. Vette a poharat, hálákat adva adta a tanítványoknak, és mondta, hogy igyatok ebből mindnyájan! Felszólította a tanítványokat, hogy mindnyájan igyatok ebből, mert ez az én vérem!

**28. Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik
bűnöknek eltörlésére.**

Közölte Jézus, hogy beléptek egy vérszövetségbe. Ez a vérszövetség az én vérem által lesz. Vegyetek ebből a vérből! Ez volt az a pillanat, amikor Jézus szövetséget kötött a tanítványokkal. Ekkor volt képes arra, hogy meghalhasson értük. Először ezt a szövetséget meg kellett kötni a tanítványokkal. Nagyon-nagyon fontos momentum! Tanít minket a János evangélium 6. fejezetében Jézus, és ez olyan tanítása volt, ami után rengeteg tanítványa elhagyta. Amikor Jézus erről beszélt:

JÁNOS 6,56. 53.

56. Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, az énbennem lakozik, és én is abban.

Akkor a tanítványok megbotránkoztak, hogy hogyan létezik, hogy mi az ember Fiának a testét együk, és igyuk az Ő vérét? Akkor Jézus kifejti még jobban, hogyha nem eszitek az ember Fiának a testét, és ha nem isszátok az Ő vérét, akkor felejtétek el az örök életet! Akkor nincs élet bennetek! Szükséges, hogy egyétek a Bárány húsát, és éljete az Ő vérével! Szükséges ahhoz, hogy megtartassatok, különben nincs élet bennetek.

53. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az Ő vérét, nincs élet bennetek.

Azért jöttem, hogy ezt az életet közöljem veletek. Ahhoz, hogy az Ő élete bennünk élhessen, szükséges, hogy együk az Ő testét, és igyuk az Ő vérét. Hogy éljünk az Ő vérével, hogy alkalmazzuk az életünkben az Ő vérét! Ez a húsvét ünnep, amit így ünneplünk évről évre, ez volt az előkép, hogy az ószövetségből mit kaptunk, hogy váltotta be ezt Jézus. Ez a legösszetettebb ünnepünk a három keresztény főünnep közül. Ugyanis képet kapunk Jézus szenvedéseiről és a kereszthaláláról. Igen fájdalmas kereszthalálról. Képet kapunk az eltemetéséről, a pokolban való győzelméről, és a feltámadásáról. Háromnapos ünnepről van szó, egy háromnapos folyamatról. A húsvétot három napon ünnepeljük meg.

A legnagyobb bizonyítéka a húsvét ünnepének a keresztény számára, hogy igenis van élet a halál után! Hogy van élet, feltámadás élete van. Mert, ahogy Jézus kijött a sírból, ugyanúgy mi is kijöttünk Ővele. Ahogy Ővele együtt meghaltunk a keresztfán, ahogy Ővele együtt eltemettünk – tanítja a Biblia –, van folytatás. Volt, amikor a kínszenvedések napja volt az Ő életében. Ez volt a péntek. Mindenki életében van egy olyan nap, amire mondhatjuk, hogy ez az a péntek, amikor a szenvedések, a megcségyenítés elborítanak.

Meztelenül függött a kereszten Jézus, meztelenül, megcségyenítve. A fizikai szenvedéseken át kellett mennie, Ő végigment ezeken. Odaadta magát ezekre engedelmesen. Nem csak a fizikai szenvedésekre gondolunk, ezen kívül volt egy másik része, amit nem látunk elsőre. Amikor a szellemi kárhoztatás érzésébe belegondolunk, hogy a világ minden bűne rajta volt, képzeljétek el! Amit a legutolsó gyilkos elkövetett. A világ minden bűne. Ha elkövetsz valamit, akkor érzékeli a szíved a kárhoztatást. Tudod, hogy azt a bűnt elkövetted, és ez a bűnösség érzése terheli az ember lelkét. Érzi, hogy bűnt követett el. Jézus minden elkövetett bűnért egyszerre érezte a bűnösségnek ezt a terhét. Ezt képzelj el! Mert rajta voltak ezek a bűnök. Mert magára vállalta ezeket a bűnöket. A bűnösség érzete egy borzasztó nagy teher volt az Ő szent, tiszta lelkén és szellemén. A bűn terhe sokkal nagyobb volt, mint a fizikai kínok. Magára vállalta a bűneinket, és a kárhoztatást. Az Atya elfordult tőle. Ezt értünk vállalta magára, hogy mi szabadok lehessünk ezektől a bűnöktől. Jézus ezt valóban elvégezte, hiszen azt írja az Ige:

2KORINTHUS 5,21.

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Isten Jézus Krisztust bűnné tette értünk. Isten tette ezt. Bűnné tette értünk. Mindaz, amit elkövetsz, a világ minden bűne, és a bűn természete rajta a szent Fiún, aki bűn nélkül született. Aki bűn nélkül jött a földre, aki szeplőtelen volt. Aki szent fogantatással jött. Aki a szent vért hordozta magában. Rajta vannak a bűnök. Nem követte el őket, de magára vállalta.

Itt volt az ördög nagy tévedése. Azt hitte, hogy ezeket mind elkövette Jézus, és ő megkaparinthatja egyszer és mindenkorra magának, és most már a pokolban tarthatja. Azért akarta Jézus halálát, a keresztre feszítését, mert tudta, hogy a bűn zsoldja halál. Ha Jézus ennyi bűnt elkövetett, akkor mostantól az övé lesz örökre. Nagyon ostoba volt az ördög akkor is, mint mindig. Soha nem tud egy olyan kész számítást készíteni, amiben ott lenne a világosság, mert nincs világossága. Ezt is jól elvétette, mert ezeket a bűnöket nem Jézus követte el, csak magára vette. Amikor Jézus felkiált, és azt mondja: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?” Borzasztó fájdalmas szívbeli állapota lehetett Jézusnak. Ő, aki soha, egy pillanatra sem volt külön az Atya szerelem-közösségétől, megéli ezt, hogy a bűnök rajta, és az Atya elfordult tőle! Az Atya nem tudott a bűnökkel közösséget vállalni. Óriási áldozat volt ez, ha belegondolunk, és egy kicsit forgatjuk a fejünkben, hogy Jézus micsoda árat fizetett azért, hogy mi szabadok lehessünk, és éljünk ezzel a szabadsággal. Azért, hogy éljünk ezzel a szabadsággal! Mivel Ő mindezeket végig elszenvedte engedelmisségben, ezért egy nagy tanulsága a húsvétnak, amire mindig emlékeztess magad, hogy Ő együtt tud érezni veled a szenvedéseidben és nyomorgatásaidban, mert nincs ember, aki nála többet szenvedett

volna. Mindannyiunk szenvedése rajta volt! Mindannyiunk fájdalma! Mindannyiunk betegsége! Mindannyiunk nyomora! Mindannyiunk küszködése rajta volt! Ha van ember, aki tudja, hogy mit jelent szenvedni, az Jézus Krisztus, aki Isten létére embertestet öltött magára, és ezt megízlelte, engedelmességből. Jézus ismeri, hogy mit jelent a szenvedés, úgyhogy nyugodtan rábízhatod magadat, amikor megkísértésekben vagy. Amikor egy betegség tünetei próbálkoznak, és kísértik a testedet, nyugodtan rábízhatod magadat, mert Jézus azt elszenvedte, és tudja, hogy az mit jelent. Pontosan tudja. Együtt érez veled. Nem olyan főpapunk van, aki ne tudna együtt érezni velünk, ugye, írja az Ige? Bátran bízatsz benne. Rábízhatod magad teljesen, Ő nem fog elfeledkezni rólad.

ZSIDÓ 4,15.

15. Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt.

Nem olyan főpapunk van. Nézzük, hogy akkor milyen, ha nem „olyan”. Nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni a gyarlóságainkon. Mert az ember gyarló, mindannyian testben élünk, és a gyarlóságainkkal küszködünk. Hanem aki megkísértetett mindenekben. Ez azt jelenti, hogy nincs olyan gondolat, ami téged valaha megkísértett, az Jézust elkerülte volna. Jézus mindenben megkísértetett. Minden kísértést meg kellett ízlelnie. Minden szenvedést meg kellett tapasztalnia, hogy örök, könyörületes, és hű főpap lehessen, hogy tudjon igaz szívvel könyörögni érettünk. Amíg nem mész végig egy dolgon, addig nem tudod, hogyan könyörögj érte. Addig érzéketlen a szíved aziránt, hogy miben van a másik. Addig nem tudod úgy érzékelni, csak ha már átmentél rajta. Ha átmentél rajta, akkor egész másképp fogsz könyörögni az illetőért. Így van ez? Örökkön örökké igaz. Úgyhogy az Atya elküldte Őt, hogy mindezt ízlelje meg, minden kísértésen menjen keresztül, hogy utána egy olyan könyörülő főpapunk lehessen, aki örökkön örökké él, hogy könyörögjön érettünk. Örök hűséggel könyörög érettünk. Ha hozzá fordulsz, akkor megbocsát. Óriási dolog! Mert megízlelte azokat. Annyi a különbség, hogy Ő megkísértetett mindezekben hozzánk hasonlóan – hozzáteszi. Tehát mindazokban, amikben te megpróbáltattál, Ő is átment. Tudja, hogy mi az a kísértés. De Ő büntelen maradt! Ez a nagy csoda, hogy mivel Ő az Istentől fogantatott, Isten-ember volt a földön, ezek a kísértések nem tudtak kifogni rajta. Az ördög nem talált fogást rajta, ellen tudott állni úgy, hogy büntelen maradt. Nem vett részt a bűnben. Azt mondta, hogy: „Az ellenségnek nincs bennem semmije!” Nem talált az ellenség rést az életén. Mivel Ő maga is megkísértetett a szenvedésekkel, amiken te meg én átmegyünk, segíthet azokon, akik megkísértetnek.

ZSIDÓ 2,18.

18. Mivel Ő maga is megkísértetett a szenvedésekkel, segíthet azokon, akik megkísértetnek.

Ő maga megkísértetett a szenvedésekkel, amiken te meg én átmegyünk, ezért segíthet azokon, akik megkísértetnek. Ez a gyönyörűsége a mi főpapunknak, hogy átment azokon. Isten megengedte, hogy megízlelje azokat, hogy tudja, miről van szó, amikor te azt mondod, hogy meg vagy próbálva, és hozzá fordulsz. Ő pontosan tudja!

Pontosan tudja, mert embertestben jött el. Ő nem csak Istenként nézte végig a szenvedéseinket, hanem embertestet öltött. Hústestbe maró volt minden kísértés, és ellen tudott állni, győztesként. Ő a győztes főpapunk! Tudsz-e örülni, amikor ezt hallod, hogy van valaki, aki úgy ment végig ezeken, hogy győztes maradt, büntelen maradt, és az örök királyoknak Királya, és főpapoknak a Főpapja lett, és így tud könyörögni érted? Amikor lesz idő, hogy megkísértetsz dolgokban, akkor tudod, hogy kihez kell fordulnod. Van kihez fordulnod. Nem vagy magadra hagyatva, ha Őt ismered, és, hogy mit tett érted. Erről szól a húsvét ünnepe. Ő tudja, hogy milyen, amikor szenvedünk. Tudja, hogy milyen, amikor elhagyatottak vagyunk.

Nála elhagyatottabb ember nem volt a földkerekségen, amikor ott függött a kereszten, az ég és a föld között. Az égnek sem kellett, mert rajta voltak a bűneink – a menny nem tudta befogadni –, és a földnek sem kellett. Az emberek elfordultak tőle. A tanítványok elfordultak tőle, mindenki megtagadta Őt, letagadta még azt is, hogy ismerik. Minden tanítványa elhagyta. Nála elhagyatottabb embert a földkerekség nem hordott a hátán. Ő tudja, milyen az, amikor mindenki elhagyott. Amikor gúnyolnak. Amikor azt mondják, hogy: Na, szabadítsa meg magát! Ha másokat megszabadított, szabadítsa meg magát is! Jöjjön le arról a keresztről, ha tényleg Isten Fia! Csúfolták, gúnyolták, de egy szava sem volt. Ebből tanulhatunk, amikor minket érnek vádak, vádaskodások. Nagy példaképünk Ő, és hatalmasakat cselekedett!

A mai tanítás címe: Húsvét – Tanulságok a húsvétról. Bepillantunk annak egy-egy elemébe, amit végigszenvedett, és levonjuk a tanulságokat magunkra nézve, hogy többek legyünk, mint voltunk. Mert ha Jézust meg tudjuk pillantani, akkor leszünk többek. Amikor Jézust meglátjuk egy bizonyos aspektus szerint, akkor vagyunk gazdagabbak. Akkor vagyunk többek, ha azt meg tudjuk ragadni, és meg is tudjuk élni. Így nézzük meg a Gecsemáné kertben való viaskodásait. Amikor tusakodott mindazzal, ami előtte állt, mintha még a szívében lett volna reménység arra, hogy nem kell azokon végigmennie. Tudta, hogy ezeken végig kell mennie. De a szívében mégis ott hallunk egy tusakodást. Amikor ez a nagyon-nagyon nehéz időszak van, itt vért verejtékezik. A Gecsemáné kertbe a tizenkét tanítványával megy be, de csak három tanítványát kéri meg arra, hogy jöjjenek egy kicsit még beljebb. Ő még onnan is tovább, beljebb megy – az Isten szívében való beljebb hatolást értem –, és ott leborul, imádkozik. Ezt a részt felolvasom, mert ez a szívetekbe fog hatolni.

MÁTÉ 26,36–39.

36. Akkor elméne Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és monda a tanítványoknak: Üljetek le itt, míg elmegyek és amott imádkozom.

Vagyis maradjatok itt velem, de amit én imádkozom, az most nem tartozik rátok, csak rám és Istenre, úgyhogy én elmegyek, és ott imádkozom.

37. És maga mellé vevén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezde szomorkodni és gyötrődni.

Vagyis a tizenkettőből kiválaszt még hármat, akik még közelebb álltak a szívéhez. Így ezzel a választott három tanítvánnyal megoszt valamit, amit a tizenkettővel nem osztott meg. Megnyílt felénk.

A nagy tanulság, hogy az ilyen nehéz pillanatokban, amikor gyötrődik a lelkünk valami miatt, amikor gyötrődésekben vagyunk, amikor nehézségekben állunk, kell, hogy legyenek szoros, közeli testvéreink. Olyanok, akikre számíthatunk. Akik ott állnak velünk a nehéz pillanatokban. Jézus számít arra, hogy ők vele együtt fognak virrasztani és imádkozni, amíg Ő az Atyához könyörög. Jézus számít az összetartásukra és az összefogásukra, és hogy vele együtt virrasztanak, vele lesznek. Jézus nagyon őszintén elmondja nekik a helyzetet.

**38. Ekkor monda nékik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig!
Maradjatok itt és vigyázatok énvelem.**

Evvel a három tanítványával megosztja, hogy mi van a lelkén. Mind halálig – tudja, hogy a halála következik.

**39. És egy kissé előremenve, arcra borult, imádkozván és mondván: Atyám,
ha lehetséges, múljk el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen amint én
akarom, hanem amint te.**

Őket is otthagya, és arcra borulva imádkozott. Most jön az az ima, amelynek hallatán nincs olyan szív, ami meg ne indulna. Atyám, ha lehetséges. Mert már megjelentetett neki ez a halál, amikor az elválások hegyén megjelent neki Mózes és Illés, akkor már megjelentetett neki, hogy milyen halállal kell meghalnia. De itt mégis azt imádkozza: Atyám, ha lehetséges, ha egy mód van rá – mert Neked minden lehetséges –, Atyám, ha lehetséges, múljk el tőlem e pohár! Ne így legyen, Atyám, ha lehet! Mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint Te! Vagyis, amit megtanulhatunk ebből az imádságból, hogy Jézusnak is szüksége volt arra, hogy legyenek olyan közeli testvérei, akikre biztosan számíthat a legnehezebb pillanatokban. Ugyanígy neked is itt a gyülekezetben kell, hogy legyen két vagy három olyan testvéred mindenképpen. Az Úr adja ezeket. Ez egy szoros baráti kötelék, egy szellemi kötelék, akik egy szó nélkül tudják, ha bajba kerülsz, és elkezdenek könyörögni érted. Ezekre a könyörgésekre számítunk, amikor ilyen bajokba kerülünk. Ennek ez egy nagy tanulsága, hogy Jézus azt a hármat kiemelte és magával vitte, mert számított rájuk.

De amikor visszaért az imádságából, őket alva találta. Azt mondja Jézus: Nem tudatok egy órát sem virrasztani énvelem? Ennyire nem fogjátok föl a helyzetet, hogy miről van szó? Ennyire szellemi sükettségben vagytok, hogy nem értitek, hogy a legkomolyabb pillanatok vannak, és most dől el, hogyan lesz a következő? Akkor visszamegy Jézus, és imádkozik még kétszer ugyanazokkal a szavakkal. Újra alva találja őket, harmadszor is, akkor azt mondja: Most már nyugodtan aludjatok, mert elvégeztetett ez a dolog. Elvégeztetett! Nem kell tovább virrasztanotok! Ennek a tanulsága az, hogy a barátok belefáradhatnak az imádságokba. Számítasz rájuk, könyörögnek érted, de ezek a drága barátok, testvérek, akik a szívükön érzik, hogy könyörögjenek érted, belefáradhatnak. De van valaki, aki soha nem fárad bele abba, hogy könyöröggön érted: a te örök főpapod, aki szüntelen könyörög érted, és örökké él! Írja az Ige, hogy könyöröghessen érted. Azért, hogy közbenjárhasson, hogy könyöröghessen érted. Úgyhogy a szemed soha ne az embereken legyen, mert azok el fognak szunnyadni! Azoknak van más dolguk is, ez is, meg az is. Vannak bajok és gondok mindenkinek. De van egy, akire mindig számíthatsz, és a szemed Őrajta legyen! Ő könyörögni fog érted. Ez nagyon nagy tanulsága ennek.

Jézus könnyörgő szavai mennyire erőteljesek voltak! Lapozzunk el a Zsidó levélhez, és olvassuk el, hogy Jézus miként imádkozik, és kapunk valami többet, mint amit itt olvasunk.

ZSIDÓ 5,7.

7. Aki az ő testének napjaiban könnyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért.

Vagyis akkor, amikor a testében volt itt a földön, és ezekben a nehéz percekben a Gecsemáné kertjében imádkozott, felkiáltott az Atyához. Igenis van, amikor fel kell emelni a hangunkat az Atyához. Ennyire nem volt neki közömbös, hogy mi következik. A könnyörgések, esedezések, mindenféle imádság jelen volt, amit el kellett, hogy mondjon. Erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz. Kihez? Az Abba Atyához, az Ő Atyjához, ahhoz, aki képes megszabadítani Őt a halálból. Akkor már tudta, hogy halál következik rá, és már másképp imádkozott. Itt betekintést kapunk abba, amikor már eldőlt, hogy neki ezen a fájdalmas kereszthalálon keresztül kell mennie, mert a világ alapítása előtt el volt rendelve, hogy Ő lesz az áldozati bárány. Akkor azért imádkozik, hogy a halálból, amit el kell viselnie, Isten szabadítsa meg. A szellemi halál és a fizikai halál állapotából egyedül Isten képes kihozni Őt, megszabadítani Őt a halálból. Uram, nem fogsz a halálban hagyni engem a bűnökkel, a bűn terhével, a súlyával! Az én testem rothadást nem fog látni, Te kiszabadítasz engem abból a halálból! És meghallgattatott az Ő istenfélelméért. Miért hallgatta meg Őt Isten? Ide le van írva. Mert félte az Istent. Mert istenfélelemmel ment, és istenfélelemmel könnyörgött. Ugye, a félvállról elmondott imák nem biztos, hogy meghozzák azt, amit kérsz? Ő meghallgattatott. Egy nagyon komoly imádság volt ez: Uram, hozz ki engem a halálból! Én elvállalom, felvállalom, legyen meg a Te akaratod, és ne az enyém! Felvállalta ezt a kereszthalált érted és értem, és akkor azért imádkozik, hogy: Uram, szabadíts ki engem ebből a halálból! Hozzá ki engem ebből a halálból arra az új életre, a feltámadás életre! És meghallgattatott.

ZSIDÓ 5,8–9.

8. Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmisséget;

9. És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik néki engedelmeskednek.

Isten egyszülött Fia tökéletes, szeplőtelen és bűn nélküli volt. Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett. Mit kellett megtanulnia? Mi is ezért vagyunk itt a földön: megtanulta az engedelmisséget. Egy engedelmisséget kellett neki is tanulnia, hogy ne úgy legyen, ahogy ő akarja, ahogy neki könnyebb lett volna. Uram, nálad minden lehetséges! Máshogy is lehetett volna. Nem! Meg kellett tanulnia ezt az utat, az engedelmisségét, hogy tökéletességre juthasson. Tökéletességre jutván. Hogy jutott a tökéletességre? Úgy, hogy engedelmisségben megcselekedte. Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. Tökéletességre jutván örök üdvösség szerzője lett mindazoknak, akik néki engedelmeskednek. Vagyis a tanulság ebből, hogy a drága Úr Jézus Krisztusunk könnyörgései sem mindig igennel és ámennel végződtek, hanem az Atya akaratának meghajolt. A mi örök életünkért történt ez, hogy a mi megváltásunk teljes és tökéletes legyen, és Ő tanuljon engedelmisséget.

Az engedelmesség által tökéletességre jusson. Halleluja! Nekünk örök tökéletes főpapunk van, aki tudja a kísértésekben való mélységeket és a megpróbáltatásaink mélységeit, és onnan képes kihozni minket, mert Ő is átment ezeken. Halleluja! Élünk-e az Ő szavai által? Ez életet minket, ha megtanuljuk, mit tett értünk. Éltet és felemel.

A Márk 14-re megyünk és ott fogunk egy ígérést elolvasni, hogy meglássuk ezt az Istenhez való imádságot, és ennek a fontosságát.

MÁRK 14,35–36.

35. És egy kevésbé előremenvén, a földre esék, és imádkozék, hogy, ha lehetséges, múlték el tőle ez az óra;

36. És monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd.

Képzeljétek el Isten Fiát, ahogy a földre esik Isten előtt és imádkozik, hogy ha lehetséges, múlték el tőle ez az óra. Ez az óra a legszörnyűsebb óra volt, amikor az Atyától, aki örökre a kebelében tartotta, és akinek a kebelén nyugodott, el kellett szakadnia a mi bűneinkért. Ez egy szörnyűségek óra volt. Múlték el ez az óra: És monda: Abba Atyám, minden lehetséges néked, vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd. Vagyis Jézusnak volt külön akarata. Jézusnak volt külön elképzelése, hogy ezt hogy is lehetne, hiszen egy volt az Atyával. És mégis ezt az utat kellett, hogy végigjárja, mert az Atya így rendelte, hogy a megváltás teljes és tökéletes legyen, és hogy csak egyszer kelljen megjelenie, az időnek végén, értünk. Ezek lenyűgöző imarészek, és rengeteget tanulunk belőle. És annál inkább tudjuk, hogy mi az, amin Jézusnak keresztül kellett mennie, és micsoda árat fizetett. Ha Ő ezt kifizette, akkor te mennyire szabad vagy! Ebben az imádságban Jézus elismeri Isten mindenható voltát: Neked minden lehetséges! Abba Atyám, Neked minden lehetséges! Jézus kifejezi a saját kívánságát: Ha lehet, múlték el tőlem e pohár, ne kelljen kiinnom ezt a poharat! A végén meghajtja magát és azt mondja: Uram, elmondtam a szívem szerint valókat, és most meghajtom magam előtted. Úgy legyen, ahogy Te akarsz!

Ez az odaszánás imája. Pontosan úgy legyen, ahogy Te akarsz, mert Neked akarok kedves lenni örökkön örökké, minden élők között az első helyen. Miután elmondta ezeket az imákat, következnek a szenvedések órái. Elárulja Őt Júdás, és abban a bizonyos percben, mikor a katonák rárontanak, akkor az egyik tanítvány, Péter, levágja a fülét a Málkus szolgának. Péter az indulatos, és itt is van egy tanulság: Jézus a legnehezebb percekben is mindig azt kereste, hogy hogyan lehet egy helyzetet helyrehozni. Azonnal visszatette, odatette a helyére Málkus fülét. Igaz, ne sebes legyen, ne hiányozzon, ne legyen egy pillanatig sem ellentét emiatt, vagy háborúskodás. A helyreállítás Istene Ő. Bár tudta, hogy mi vár rá, a másokra gondolt. Ez Jézus szíve. Fogta, és Málkus fülét visszatette a helyére. Lenyűgöző ez a szeretet! Még a legnehezebb pillanatokban is mindig a béke útját kereste. A helyreállítást kereste, a másokra gondolt.

Mondom neked, hogy ez a mai tanítás a Tanulságok húsvétról címet kapja. Amikor te nehéz helyzetekben vagy, tudsz-e a másokra gondolni? Tudsz-e a másoknak megoldást hozni?

Tudsz-e a békességre törekedni, amikor a háborgó tenger vesz körbe? Apró momentumok, de nagyon-nagyon benne van Jézus lénye. Ő a jó példa a számunkra. Ő a példa a számunkra.

Tehát amikor Jézust elfogták, a főpap házába vitték először, és ott csúfolták. Már említettem, hogy hét helyen kellett a vérenek kiontatnia. Nem hét csepp vérről van szó, mert az összes vérenek ki kellett folynia a földön, hanem hét helyen, hétszer kellett, hogy az emberiség meghintve legyen a vérrel. Az *első volt* a Gecsemáné kertben, amikor vért verejtékezett az imádsága közben. Azt nem tudjuk, hogy melyik pillanatban fogadta magára a bűneinket. A Biblia nem írja pontosan, hogy mikor, de azonosult a bűneinkkel. Magára vette a bűneinket, mintha Ő követte volna el azokat, egytől egyig az összeset. Ez a bűn-érzet, ami rajta lehetett, és ami nyomta, ez valami szörnyűséges szellemi állapot, és az Atyától való elszakadása így. Az első helyen tehát a Gecsemáné kertben vért verítékezett.

Elvitték a főpap házába, Kajafáshoz, és Kajafás főpap házában arcul csapdosták, verték, ütötték, a szakállát kitepték. Azt írja Ésaías 50. igeversben, hogy kitepdesték a szakállát. Ez volt a *második pont*, ahol Isten megengedte, hogy az Ő szent testéből a vére kiontassék. Péter háromszor megtagadta közben. Képzeld el, hogy esett ez neki! Nem is ismerem azt az embert, életemben nem láttam, nincs semmi közöm hozzá, hagyjatok engem békén! Péter félelemből tette. Jézus jól tudta ezt, és nem számította fel neki. Innen Pilátushoz vitték. Pilátus Heródeshez küldi. Heródes visszaküldi Pilátushoz újra. Ártatlannak találják. Azt mondják, hogy ártatlannak találjuk ezt az embert. Nem láttak benne semmi olyat, amiért keresztre kellene feszíteni Őt. Szabadon engedem – mondta a népnek Pilátus. Itt van ez a Barabás, és őt feszítjük keresztre, Jézus hadd menjen! De a nép kiáltozott: Nem Barabást, hanem Őt! Őt feszítsétek keresztre, Jézus! Pilátus ekkor nem tudott mást tenni, mosta kezeit. A feleségétől is kapott figyelmeztetést, aki álmodt látott éjszaka, és nagyon sokat szenvedett álmában Jézus haláláért. Ártatlan ez az ember! – mondta. Pilátus kapott figyelmeztetést, de nem tudott mást tenni, mert a tömeg szorongatta. A zsidó nép, aki körbevette. A főpapok, az írástudók mind azt kiabálták, hogy feszítsék keresztre! Jézusnak megvolt az útja a kereszt felé. Pilátus elrendelte, hogy megkorbácsolják. Ez volt a *harmadik meghintése* az embernek a szent vérrel. Ez volt a harmadik hely. Töviskoronát tettek a fejére itt, Pilátus házában. Folyt a vér végig az arcán is, nem csak a hátán. Harminckilenc korbácscsapást kapott, és már egy korbácsütés is nagyon sok sebet ejtett rajta. A húst leszaggatta a hátáról, nem lehetett felismerni Őt. Ebben a harminckilenc korbácsütésben benne van a harminckilenc fő betegségnek a gyógyulása, mint váltság. A korbácsütések után folyt a vér, végig a testén.

Ezek után töviskorona került a fejére, mélyen benyomva a fejébe. Folyt végig a vér az arcán. Ez a vér, ami az arcán folyt végig, ez gondoskodik arról, hogy megmossa a te gondolataidat. Ha olyan gondolatokkal küszködsz, amelyek nem odavalók, akkor nyugodtan kárhoztasd azokat, és kérd azt a szent vért, hogy tisztítson meg! Ez az Ő drága szent vére. A töviskorona okozta ezt, a tüskék, a tövisek. Nagyon fájdalmas része az embernek a fejbőre, és ide nyomták ezt az óriási töviskoronát. Ez volt a *negyedik pont*, hogy kiontatott az ő szent vére a földre, hogy téged meghintsen Isten. Ez volt a negyedik meghintés az ember bűneiért. Közben óriási kenet van a szemben. A szemben gyógyulás van.

Ezután a Via Dolorosán kellett végigmennie, vinnie a keresztyét. Az úton végig folyt a vére. Elgondolkodtató, hogy végül is – olvassuk a Zsidó levélben – fel kellett vinnie a vérét áldozatként, és bemutatni a mennyei oltár előtt. Vagyis minden csepp vérét össze kellett, hogy gyűjtsék az angyalok, nem maradhatott a földön egyetlen csepp vére sem. Angyalok jöttek, és gyűjtötték össze láthatatlanul a vércseppeket. Szent vér volt ez, nem maradhatott a földön. Ez a vér szentelte meg az embert. Fel kellett kerülnie a mennybe, a mennyei oltárra. A kegyelem királyi trónszékére kellett kerülnie meghintésre. Úgy, ahogy az ószövetségben is volt, a kegyelem királyi trónján. A főpap évente egyszer mehetett be a Szentek Szentjébe, és oda kellett hintenie az áldozati vérből. Azt a vért senki nem mosta le, az ott maradt. Minden évben újabb és újabb réteg vér került oda, emlékeztetve Istent arra, hogy egy napon a szent vér felkerül az oltárra. Tehát folyt a vére, végig a Via Dolorosán. Eljutott a Golgota hegyére. Segítettek Jézusnak a keresztet vinni, mert olyan sebes volt a háta, hogy maga nem tudta volna ezt a súlyos keresztet vinni végig, többször is elesett közben. Ebből is van tanulság, hogy Isten mindig kirendeli a segítséget. Amikor már az ember ott tart, hogy nem bírja tovább, akkor az Úr küldi a segítséget. Nem vagyunk megpróbálva erőnk fölött. Jézusnak is ott volt a segítség abban a pillanatban, amikor a földre rogyott, mert már nem bírta tovább a teste a szenvedéseket.

Így ért aztán a Golgota hegyére, ahol következett a keresztre feszítés. Lefektették a keresztre, és átszegezték a kezeit. Ez volt az *ötödik pont*, ahol az ember meg lett hintve a szent vérrel. A kezeiből folyt a vér, hogy a te kezed minden munkája áldott lehessen, amire te a kezedet teszed, azon áldás lehessen. Soha szükségét ne ismerjél, hogy mindig legyen elegendő pénz a kezedben arra, amire szükség van. A kezed rátevésével gyógyuljanak a betegek. Ez mind el van végezve abból a szent vérből, ami a kezéből kifolyt, amikor átszegezték.

A *hatodik hely*, ahol meg lett hintve az ember a szent vérrel: amikor Jézus lábait átszegezték. Viszonylag keskeny volt a kereszt, és a két lábát, a lábfejeit egymásra téve ütöttek bele egy szeget a lábaiba úgy, hogy egy csontja se törjön meg. Ott is jelen voltak az angyalok, és figyeltek arra, hogy a szeg úgy menjen a lábába, hogy ne érjen egy csontot sem. Kész csoda minden pillanata a keresztre feszítésnek! Istennek egy külön gondviselése és csodája! Egy csontja sem tört meg – meg van írva. Vagyis anélkül került bele az a nagyon vastag szög, ami tartotta Őt a kereszten, hogy egy csontját is érintette volna. Megkerülte minden csontját, hogy Istennek minden próféciaja beteljesedjen. Bízatsz benne, hogy ha erre gondja volt, akkor minden próféciaja beteljesedik!

A *hetedik pont*, ahol az ember meg lett hintve a szent vérrel, mert így volt megírva az Ószövetségben: a főpaprak így kellett meghintenie a leprást hétszer izsóppal. Az izsóp a mi hitünk. Mi a hitünkkel végezzük ezt a szent vérrel való együtt munkálkodást. Hittel vesszük el a szent vérben való megtisztulásunkat. Jézus oldalát átdöfték dárdával. Vagyis megnyitották az oldalát, és víz és vér folyt belőle. Akkor az utolsó cseppig kifolyt az összes vér, ami a testében volt, ami a szívburokban még fölgyülemlett. Minden vércsepp kifolyt a testéből. Vagyis a teste vér nélkül került a sírba. Amikor levették a keresztről, már nem volt vér a testében. Az Ő vére romolhatatlan volt, mert Jézus az Atyától fogant, a Szent Szellemtől fogant. Nem romlandó, hanem romolhatatlan, szeplőtelen vér volt az Ő testében, ami örökkön örökké él. Ezen az élő véráldozaton keresztül tudta előhívni Isten Őt a halálból.

Olvasd el a Zsidó 13-at! A békesség Istene tette ezt, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát. Hogyan hozta ki a juhoknak nagy pásztorát? Az örök szövetség vére által. Vagyis a vér élt örökre. Ő a sírban feküdt holtan. Atyám, a kezedbe helyezem a szellememet, lelkemet – mondta, és kilehelte a szellemét. Lement a pokolba, arra a helyre, ahova nekem és neked kellene kerülnünk. Az Ábrahám ölében lévőeknek prédikált a megváltásáról, hogy ez megtörtént, kihozta és fölvitte magával őket a mennybe, amikor felment. Amikor legyőzte a pokol minden erejét, és készen állt arra, hogy kijön a pokolból, és felölti a testét. Ez a feltámadás ereje, ez a lenyűgöző része. A feltámadás erejében Jézus három napig halálban lévő testét Isten megeleveníti, és Ő felölti magára. A sebeknek nyoma van, a sebek ott maradtak. Minden sebek ott maradt a nyoma. Jön Mária Magdaléna, és amikor rájön arra, hogy az Urat látja, a lábai elé akar borulni, mert abból, ahogy a nevéen szólította, felismerte Őt. De Jézus akkor azt mondja, hogy: Ne érints meg engem! Ne érints engem, mert nem mentem még fel az én Atyámhoz, és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez! A húsvétnek egy óriási tanulsága, hogy egy Atyánk lett Jézussal. Vagyis testvérek lettünk Jézussal. Atyafiak vagyunk együtt Jézussal. Egyek vagyunk Ővele. A megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan. Ez óriási tanulság, hogy te egyenrangú lettél Jézussal. Egy Atya számára a gyermekei mind egyformák. Egyiket sem szereti jobban a másiknál, a szeretete végtelen. Eggyé lettünk Ővele így. Egy kenyér lehettünk. Egy kenyérré olvasztott össze minket a megtört kenyér által. Egy új kenyeret hozott elő. A kovásztalan kenyeret, a bűn nélküli kenyeret, amit a szent vér szentelt meg. Lenyűgöző a húsvét üzenete!

Ott tartottunk, hogy amikor a drága Jézus Krisztus a sírból kijött, akkor Mária Magdaléna még nem érinthette, mert Mária Magdaléna testében bűn volt. Ő pedig a bűnt legyőzve, és az új voltában, a feltámadt voltában éppen készült felmenni az Atyához. Mikor az Atya kiáltotta, hogy az én Fiam vagy, ma születtek téged! – az Jézus újjászületése volt. Ő új élettel ment fel az Atyához, a vért kellett felvinnie és bemutatnia az Atyának. A véráldozatot. Addig Őt ember nem érinthette. A bűnös ember nem érinthette. Amikor ezt elvégezte, amikor bement, élő utat szentelve nekünk, a kárpiton túl az Atyához, utána újra és újra megjelenik a tanítványoknak, és azt mondja nekik, hogy érintsetek meg engem! Nézzétek meg, hogy én vagyok! Itt vannak a sebek helyei. Én vagyok, feltámadtam a halálból. Akkor már meg lehetett Őt érinteni, mert a szent eskü, a vérszövetség, amelyet Isten kötött Jézussal, megkötött a szent vér felett. Ez az eskü egy örök eskü. Itt Isten felesküdt arra, hogy mindaz, amit ígért – a megváltásunkról Istennek hétezer ígérete van leírva a Bibliában –, az mind beteljesedett általa. Bízhatunk benne, és a szent vér megszólal felette. A szent vér az egyik tanúbizonyság-tevője ennek. Az Úr jóra tudja fordítani az olyan helyzeteket is, amelyek teljesen reménytelennek tűnnek. Ez megint a húsvét üzenete.

Amikor ott függött a kereszten, kilehelte a lelkét, eltemették, a tanítványok mondták, hogy most vége minden reménységünknek. Hogyan lesz helyreállítva Izrael? Mi lesz velünk, akik ott hagytunk mindent? Elhagytuk a megélhetésünket. Mi lesz velünk, hogyan tovább? A teljes reménytelenség, a teljes sötétség, a gyász pillanatai, a könnyek, a keserűség. Nem látjuk, hogyan lesz tovább, nincs senki, akitől vigasztalást kapnánk! Ebben a pillanatban van egyvalaki, aki megvigasztal minket. Kaptunk egy vigasztalót. Az Ésaías 61,3 azt mondja – ez a második nap tanulsága, amikor Jézus a sírban volt:

ÉSAIÁS 61,3.

3. Hogy adjak Sion gyászolóinak ékességet a hamu helyett, örömmek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett, hogy megigazultság fáinak neveztesse, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!

Vagyis akik gyászolnak a Sionon, azok többé ne gyászoljanak! Legyenek abban az ékességben, mint amiben az van, akit gyászolnak. Odafele, abban az ékességben. Abban legyen részünk! Örömmek kenetét a gyász helyett. Örvendezzenek! Ez a húsvét üzenete. A gyász helyett örömmek kenetét adtam neki, mert feltámasztottam Jézust a halálból a harmadnapon. A dicsőségnek palástját a csüggedt szellem helyett. Vagyis nem csüggedünk, nem lankadunk, és nem adjuk fel. Nem egyezünk bele a reménytelen helyzetekbe, a Jézus nevében! Hanem látjuk a feltámadás erejében a megoldást, hogy Isten munkálja azt. Istennek megvolt a terve, hogy harmadnapon előhozza Őt a halálból. Isten volt az egyetlen, aki nem volt elcsüggedve abban a pillanatban, amikor a tanítványok mind ott sírtak a keresztnél, és félelmükben bezárkóztak. Nem mertek előjönni, mert az ördög azt suttogta a fülükbe, hogy te leszel a következő, akit majd keresztre feszítenek! Felismerik, hogy Jézussal voltál, felismerik, hogy Jézus tanítványa voltál, te leszel a következő! – suttogta a fülükbe. A tanítványok ezt el is hitték, és bezárkóztak félelmükben. Isten volt az egyetlen, aki tudta, hogy ennek a dolognak mi lesz a vége, és hogy minden jóra fordul.

Eljött a feltámadás napja, amikor kihozta Jézust a sírból. Ez a nap volt az öröm és a bátorság napja, amikor felbátorodtak a tanítványok, amikor örvendezni tudtak, hogy minden jóra fordult az életükben. Jézus mondta nekik, hogy én vagyok a feltámadás és az élet. Már jóval előtte megjelentette nekik. A tanítványok nem tudták, hogy miről beszél Jézus. Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is él. A tanítványok nem tudták, hogy mit jelent ez a beszéd addig, amíg meg nem látták a feltámadt Jézust. Amikor megjelent, a falakon keresztül jött, nem az ajtón jött be. A tanítványok be voltak zárkózva félelmükben. Jézus így szólt: Ne féljtek, mert én vagyok! De ők még inkább megijedtek, mert azt hitték, hogy kísértetet látnak. Jézusnak meg kellett mutatnia nekik az Ő sebeit. Amikor a sebeit megmutatta, amit örökkön örökké visel a megdicsőült testén is, akkor kezdtek örvendezni a tanítványok. Akkor örömmel ébredtek, hogy tényleg Ő Jézus, akit látunk. Feltámadt a halálból! A felismerhetetlenségig volt összeroncsolva, összezúzva az arca, a teste, amikor sírba tették. Most pedig itt látják Őt dicsőségben, örömben, és látják Őt ebben az új életben. Aminek mi is a részesei leszünk, mert Isten azt mondja, hogy amikor Őt előhozta a halálból, akkor minket is megelevenített. Olvastuk ezt az Efézusi levélben. Mert nem csak, hogy meghaltunk Ővele, nem csak, hogy eltemettünk Ővele, de harmadnapon feltámasztottunk Ővele, és ültetett minket arra a helyre, ahonnan uralkodnunk kell az ellenség minden ereje felett.

Fel tudjuk-e fogni, hogy mit kaptunk a húsvétban? Hogy uralkodjunk! Isten elvárja tőled, hogy uralkodjál. Uralkodj, Sionnak fogoly leánya! Uralkodj! Rendelkezésünkre áll a feltámadás ereje. Pál a Filippi levélben azt írja, hogy megismerjem Őt. Vagyis az ismeretben való növekedés nem egy stagnáló valami, mert Pál igazán jól ismerte az Urat, és azt kéri, hogy hadd ismerjem meg Őt még jobban. Hogy megismerjem Őt. Nem volt megtelve még ismerettel úgy, ahogy szeretett volna. Hogy megismerjem Őt, kiáltja Pál, hogy még jobban

megismerjem Őt, és megismerjem az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesüléseimet! Vagyis, ahogy Jézusnak át kellett mennie dolgokon, úgy a mi életünkben is lesz ilyen. Pál mondja, hogy ha az én életemben is lesz, hogy szenvedésekben kell részesülnöm, és azokon át kellennem, akkor a feltámadás erejében tudjak menni! A feltámadás erejében tudjak élni, és dicsőséget szerezni Istennek.

Záró Igeként olvasom a Róma levélből azt a verset, ami nagyon kedves nekem, hogy gyönyörködhessünk abban, Isten hogyan tett bizonyosságot arról, hogy ki az Ő Fia. Mert ugye egyszer mindannyian meghalunk. Amikor meghalt Jézus, akkor mondhatták, hogy ugyanolyan hétköznapi ember volt, mint mindenki más, akit egyszer eltemetnek. Ugye? Meghalt, kilehelte a lelkét, nem történt csoda, nem jött le a keresztről. Nem volt semmi olyan látható csodajel, hogy ő Isten Fia lenne, eltemették. De mégis, Isten bizonyosságot tett arról, hogy ki az Ő Fia, amikor előhozta Őt a halálból. Ezt a Róma levél tanítja nekünk gyönyörűen.

RÓMA 1,1.

1. Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, elválasztva Isten Evangéliumának hirdetésére.

Nézzük, Pál, mit kell hirdetned:

RÓMA 1,4.

4. A mi Urunk Jézus Krisztus felől, akit a halálból való feltámadás által a szentség Szellemé hatalmas erővel Isten Fiának bizonyított.

A mi Urunk Jézus Krisztus felől kell ezt hirdetnem néktek. Ő a Szent Szellem, a szentség Szellemé, és ha vele jársz, egyre szentebb és szentebb leszel. Nem kell, hogy megmondják neked, hogy mit tegyél és mit ne, csak járj Vele! Ő a szentség Szellemé, és kegyelemből fog átformálni dicsőségről dicsőségre. A szentség Szellemének hívja az Ige. A szentség Szellemé, hatalmas erővel. Ennél nagyobb erőt Isten nem mutatott meg a világegyetem teremtése óta, mint amikor előhozta a Fiát a halálból. Hatalmas erővel Isten Fiának bizonyította. Nézd meg, mit csinált! Bebizonyította: Ő az én Fiam, akit eltemettek. Harmadnapon előhoztam Őt a halálból a feltámadás erejével, a hatalmas erővel, a szentség Szellemé által. Bebizonyította, hogy Ő az Isten Fia. Ő az én Fiam, Jézus Krisztus, mert feltámasztottam a halálból. Ha hiszel benne, akkor a feltámadás ereje a tied. Ugyanis a kereszténység alapköve nem abban van, hogy hisszük, hogy Jézus meghalt értünk. Ez fontos dolog, mert ha nem halt volna meg, nem tudna feltámadni. Ha nem veszi magára a bűneinket, soha nem tudott volna meghalni. Mit ír a Róma levél?

RÓMA 10,9–10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Azt írja, hogy: mert ha a te száddal – s ez a kereszténység koronája, és ma ezt az imát el fogjuk mondani, mert sok új arcot látok itt. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, vagyis megvallod, hogy Jézus az én Uram.

Akármilyen helyzet van, Jézus az én Uram, és Ő gondot visel rólam. Jézus az én Uram! Ehhez ragaszkodj, és naponta harsogd és jelentsd ki! Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed. Nézzük meg, mit kell hinnünk! Azt, hogy meghalt értünk? Azt itt nem írja. A szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz. Vagyis a kereszténység hol kezdődik? Amikor hisszük a feltámadás erejét, hogy ő előjött a halálból, bűn nélkül. Másodszor bűn nélkül jelenik meg. Elrendezte a bűnt, a váltságot, kifizette az árat. Hatalmas árat fizetett, és előjött egy új életre, a feltámadás erejében. Ha te ezt hiszed, akkor mi történik veled? Szívvel hiszünk a megigazulásra, és szájjal teszünk vallást arra az üdvösségre, amit Jézus szerzett.

Ezt az üdvösséget hozta neked Jézus. Új reménységet, új életet, új feltámadás erőben. Minden e világi gonosz munka felett győztesen kijöhetsz, és ki is kell jönnöd, mert ez szerzi a dicsőséget Istennek. Tessék kijelenteni magad felett a feltámadás erejét a Jézus Krisztus szent nevében! Hogy hiszed, hogy Isten feltámasztotta Jézust a halálból a feltámadás hatalmas erejével. Azt a pillanatot lásd, amikor a halotti leplet leveszi magáról, felkel és kijön a sírból! Ez az erő, ami ezt elvégezte, benned van. Ez benned van! Ez a feltámadás-erő benned van! Mindenekfelett való erő. Hatalmas erő! Ez tesz téged kereszténnyé, és ez ad neked üdvösséget, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Halleluja! Az Urat dicsérjük! Az Urat magasztaljuk! Az Úrnak adunk hálát, hogy jelen van az erejével. Jelen van a feltámadás erejével. Meg fogja jutalmazni azokat, akik készségesek arra, hogy elszánják magukat, hogy ebben az erőben élnek, és dicsőséget szereznek Istennek. Nem alkusznak meg a kevesebbel, a megpróbáltatásokkal, a nem elegendővel, a betegséggel, a fájdalommal, hanem ellenállnak. Meg van írva, hogy álljatok ellen az ördögnek, és megfut tőletek. Mi által fog megfutni? A feltámadás ereje által. A feltámadás ereje által fogja ezt tenni veletek. Akartok-e ebben a feltámadás-erőben örömfürdőt venni? Csak rajtatok áll, hogy mennyit fogadtok be. Befogadjuk a szellemünkbe, befogadjuk a lelkünkbe és a testünkbe. Naponta kijelentheted: Befogadom ezt a gyönyörű szellemi erőt, a feltámadás erejét a testembe! Jaj annak a betegségnek, és jaj annak a fájdalomnak, aki kikért téged magának! Halleluja! Dicsőség Istennek!

Ünnepeljük meg Jézust, aki ezt elvégezte értünk, mert hatalmas, amit Ő elvégzett! Ez a feltámadás-erő a rendelkezésünkre áll. Kötelezd el magad, hogy ebben élsz, és ne add meg magad a betegségnek, állj ellen, és ő megfut tőled, a Jézus nevében! A lelkedet fölemeli ez az erő. Hova? Oda, ahova ültettettél, az Atya jobbjára, a magasságba. A legmagasabb hatalmi helyre vagy ültetve. Akarsz-e ott uralkodni? Vagy elnézed az ellenségnek, amit tesz veled? Nem nézzük el neki! Ámen. Halleluja!

Valaki hisz Őbenne, meg nem szégyenül – ez van megírva. Úgyhogy nem kell félned attól, hogy a hited megszégyenül, ha kifeszítéd azt az Úr Jézus Krisztusban!

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek az angol bővített és a magyar egyszerű fordítás kiadás számozását követik.